

*Ramiz
Orsar*

...bir də göz yaşı

Fəsilər dörd qardaş, ya da dörd bacı,
Bir ilin övladı, can yoldaşdı.
İllərsə bir ömrün xəzinədarı,
Həm də ki, tarixin qan yaddaşdı.

Qınasam özümü, bundan kimə nə?
Bir eşqin yazında borandı, qışdı.
Bir qızın əlləri əlcəksiz qalıb,
Bu nə cür yazıdı, necə naxışdı?!

İçinə ağlayır buludlar kimi,
Kim görmür payızdan küsən o qızı?
Telləri üşüyür, hönkürür əli,
O, şəhid əsgərin tale ulduzu.

Qışın sazağına dözmək nədir ki?!
Fəsilər ötüşür, illər ötüşür.
Əlləri əlcəksiz, ayağı yalın
Sevginin qışında o qız üşüyür.

Fəsilər dörd qardaş, ya da dörd bacı,
Bir evin dayağı, sirri, sirdaşı.
O qızın qəlbini isidə, bəlkə
Həm şəhid ruhları, bir də göz yaşı.

Mənim nəğməm

Yaranışdan pür kamalı əzəldi,
Şirin dilli, suyu şirin gözəldi,
Bayatıdı, gəraylıdı, qəzəldi,
Mənim nəğməm nəğmələrin xanəsi.

Mayasında Koroğlunun andı var,
Samovarı alışıdırar, yandırar,
Mənim nəğməm yad dodaqdan yan durar,
Xətəsi yox bir kimsədən danası.

Sevgilərin, sevinclərin dan yeri,
Hal əhisiən, bülbülü də dan, yeri.
Alar əldən, qoymaz canda can yeri,
Mənim nəğməm sonaların sonası.

Zili, bəmi dərd-sərimə həyəndi,
Zənguləsi suya düşdü, su yandı,
OrSər sözü el-obaya bəyəndi,
Mənim nəğməm könüllərin anası.

Bir ömrün nəğməsi

Qocalıb, hallanıb,
haldan düşüb dodaqlarım,
Dənizdə-dalğalar qoynunda köpük kimi.

Sahilə çatınca dalğalar
köpüklər qucaqlayıb öpər sahili.

Birdən gəldi ağlıma,
son nəfəsimdə, görün
sapsarı payız dodaqlarımı
kim öpər,
dodaqlarım öpər kimi?

Bax, bu
bir ömrün nəğməsidi-
həm bəmidə, həm zili,
"Ay dili, dili,..."
Dodaqlarımın qışını görüb,
çaşib qalar oğlanlarım.

Ax sizi!..
Ümidimin ucunda
ışığı saçan qoçaqlarım,
Arzularımın göyündə
qanadsız uçan qaçaqlarım!..

Yanaqlarından

puçur-puçur tər süzülən qadınım,
keçmişindən əli üzülən qadınım
gözlərinin nuruyla
ələcsiz-ələcsiz boylanar ötənlərə,
boylanar
yetimliyinə boylanar quzu kimi.
Bəlkə, ya da, olsun ki,
yuxularımda məni sevən bir qadın
səcdəyə dururmuş kimi
dizləri üstə tumarlayıb barmaqlarımı,
sonra da öpər
dodaqlarımın yanaqlarını,
öpər buludunu öpən göyüzü kimi.

Bundan belə dirçələr sevincim,
ruhum çıxıb gəzər
qoşulub gəzdiyimiz çölü, çəmənli.
Görən, o son öpüş
ölməyə qoyar məni?!
"Ay dili, dili, dilavər.."

Ey haqq yiyəsi

Qurbanın mən olum, ey haqq yiyəsi,
Sevgi ocağını gur eyləmişən.
Hamının bəxtini yazıb əlinlə,
Məni də Məcnuna cur eyləmişən.

Birisi biriyçün doğulanları
Ayırıb irəgə salmışan niyə?
Leylilər, Məcnunlar səllim dünyaya
Doğulub təzədən gələ, gəlməyə.

Sevəndə günah yox, biri-birinə
Uzaqdan boylanıb göz eyləyirlər.
Əlləri daşlılar, ağız yanmışlar
Bunu da dillərdə söz eyləyirlər.

Oğrun baxışlarda, bal dodaqlarda
Bir niyyət gizlədir, o adın haqqı.
Yanan baxışların, gül dodaqların
Yazılıb alınına öpüşmək haqqı.

Bir qərib sevginin kimsəsizliyi
Bürünüb dumana qışımından keçir.

Ömür tələssə də, ümid döz deyib,
Səbrim loxma-loxma, dişimdən keçir.

Qurbanın mən olum, ey haqq yiyəsi,
Olumdan ölümə yol da çəkmişən.
Sevgini alınmaz qala eyləyib,
Uğrunda ölməyə qol da çəkmişən.

Gəlmədi

İlk dəfə həsrətə söz deyəcəkdim,
Hər nə deyəcəkdim, düz deyəcəkdim.
Əlini yaxamdan üz, deyəcəkdim,
Kövrəldi ayrılıq, dilim gəlmədi.

Gözlər görüş yeri, şirin söz yeri,
Gözünün üzümdə qalıb köz yeri,
Yandırır üzümü bumbuz göz yeri,
İstədim su vurum, əlim gəlmədi.

Əsdi dil-dodağım, ciyərim bişdi,
Həsrətlə hicranım əl-əl görüdü,
Xəbəri dağlara, daşlara düşdü,
Hayımı huylayıb, elim gəlmədi.

Sevgilər zalımmış, bəs bunca niyə?
Bu sınıq könlümə çıxmayıb yiyə.
Sürünən kölgələr azalsın deyə
Ölümü çağırıdım, ölüm gəlmədi.

Son dəfə həsrətə söz deyəcəkdim,
Hər nə deyəcəkdim, düz deyəcəkdim,
Mən dözüərəm, sən də döz, deyəcəkdim,
Ayrılıq hönkürdü, dilim gəlmədi.

Bir dodaq təbəssüm

Sən payız eşqili, mən yaz havalı,
İçimin oduyla gəlirəm sənə.
Bu nadinc könlümü ovutmaq üçün
Bir dodaq təbəssüm bəs edər mənə.

Sevincin əlini qoy da çiyinimə,
Boy verək günəşə baxıb göz-gözə.
Quşlar nəğməsində dua eləyər,
Bədnəzərin gözü dəyməsin bizə.

Gecələr yuxucul, yuxusu şirin,
Ay da gah görünər, gah da ki batar.
Mənim ürəyimdə təzə ağrılar,
Sənin ürəyində həsrətin yatar.

Bu sevda yükünün ağırlığını
Birlikdə daşısa çiyinlərimiz
Vüsaldan bağ salıb-cənnət yaradıb
Bir ilk imzanı biz atırıq, biz.

Yerin də, göyün də əşrəfi bizik,
Ömrümün içindən keçsin baxışın.
Ələ almaq üçün deyilən sözün
Bu gündən sabaha düşməz işığı.

Sən payız ümidli, mən yaz havalı,
Qəlbimin oduyla gəlirəm sənə.
Bu nadinc könlümü ovutmaq üçün
Bir dodaq təbəssüm
bir ömür
bəs edər mənə.